

عنوان مقاله:

شکل شناسی مفاهیم، هندسه و نمادپردازی در معماری کهن ایران

محل انتشار:

اولین همایش منطقه ای معماری پایدار و شهر سازی ایذه (خشت اول) (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فاطمه حکمت - کارشناس ارشد معماری

رضا عزیززاده - کارشناس ارشد معماری

خلاصه مقاله:

در جهان هیچ چیز تمام معانی محدود به شکل ظاهری آن نمی شود بلکه هر نمودی متضمن بودی است و برای هر ظاهری باطنی وجود دارد در این میان هنر زبان ترجمه عالم معنا و ملکوت هستی است که کالبدی به بعد معنوی ماده داده تا صورتی دنیایی به خود گیرد و آنچه که انسان را به سمت ادراک باطن اثر هنری هدایت می کند نماد است روش اصلی این تحقیق پژوهش از مطالعات کتابخانه ای و مرور اسناد و تصاویر مربوطه و مشاهده و تحلیل آنها و مصاحبه با صاحب نظران است این روش از شیوه های تحقیق تفسیری و تاریخی است ابتدا با بررسی مفهوم زمین اشکال هندسی و مفهوم اعداد در هنر اسلامی سعی در بیان مضمون و زیبایی های درونی یک اثر معماری با کشف رموز درونی آن اثر داشته تا معنایی که در پس صورت های زیبای ظاهری ماده نهفته است بیان نماید دستاورد این تحقیق بیان ارتباط و پیوستگی عمیق در عرصه های شکلی و مفهومی و نمادگرایی است و این ارتباط معنی دار در صورت ازدست دادن اهمیت باعث ناپدید شدن یا کسب معنای جدید برای آن شکل میگردد در نهایت این هنرمقدس است که زیباترین شکل و نمادهای عالم وجود را با صورت های ظاهری برخ می کشد و ذهن هربیننده ای را با عالم ملکوت هدایت می کند

کلمات کلیدی:

طرح های چهارتایی، چهارطاق، چهارایوانی، چهارباغ، چهارسو، نمادپردازی، هندسه ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/224465>

